

N:o 37.

Af herr **Apelstam**, om *höjning af tullen å juteväfnad m. m.*

Under år 1902 och 1903 har en högst väsentlig import af juteväfnad och nya jutesäckar egt rum ifrån Tyskland, belöpande sig till icke mindre än

<i>Jutesäckar</i> för år 1902	42,926 kilogram	=	70,370 stycken
» » 1903	154,906	»	= 253,944 »
	197,832	»	= 324,314 »
<i>Juteväf</i> » » 1902	5,778	»	
» » 1903	10,748	»	
	S:a 214,358 kilogram		

I dessa siffror inräknas *ej* den juteväf, som importeras af trämassefabriker för att med restitution af erlagda tullen åter utföras. Importen af nya jutesäckar under ofvannämnda år skulle dock varit 500,000 kilogram större, motsvarande 800,000 stycken mjölsäckar, och under de gångna veckorna af innevarande år 210,000 kilogram, motsvarande 350,000 säckar, om icke de svenska jutefabrikerna för tillräcklig sysselsättning varit nödsakade att i konkurrensen mot den tyska öfverproduktionen antaga så reducerade och förlustbringande priser, att en stor del af den svenska skyddstullen gått förlorad.

Svenska jutefabrikerna hafva städse sökt följa den prisnotering, som samtidigt varit gällande i Dundee, (hufvudplatsen för juteindustrien), tillgodoräknande endast en viss procentsats af den svenska tullsatsen, som aldrig öfverstigit $\frac{4}{5}$ af denna. Trots denna prisbasis har nyssnämnda import likafullt kunnat äga rum från *Tyskland*, och det faller af sig själfvt att de svenska fabrikererna därigenom lida betänkligt intrång på sin marknad, dess svårare att bära, som konjunkturerna på textil-området i allmänhet under den senaste tiden varit synnerligen tryckta. Vid undersökning, hur det kunnat vara möjligt för Tyskland

att till så låga priser öfverlåta sitt tillverkningsöfverskott, bemärkes, att tullen pr kilogram juteväfnad utgör i Tyskland 12 Pfennig och för säckar af samma material 15 % mera, under det att motsvariga siffror i den svenska tulltaxan äro 10 öre pr kilogram juteväfnad med 10 % tillägg för jutesäckar. Den sålunda i Tyskland rådande högre tullsatsen har möjliggjort för tyska jutefabrikanter att enas om utbetalandet af en exportpremie, som, efter hvad kunnat inhämtas, utgått med 1 Pfennig pr meter väfnad, motsvarande allt efter bredd och kvalitet, 3 à 3^{1/2} Pfennig pr kilogram väf, sådan den användes uti säckar. Nyssnämnda åtgärds tillämpning på den svenska marknaden har till följd, att den svenska tullsatsen bringas ner till omkring 7 öre pr kilogram väf. Jag har tillika inhämtat, att ett dylikt kringgående af våra tullsatser har för de tyska fabrikanterna utfallit så förmånligt, att dessa nu äro betänkta på att i Göteborg anställa ett särskildt ombud för försäljning af deras tillverkningsöfverskott. För att råda bot mot detta, är det behöfligt, att den svenska tullsatsen för juteväfnad höjes med 3 öre, således från 10 till 13 öre pr kilogram, hvarigenom, med frånräkning af den i Tyskland på förutnämnda sätt tillkomna bonus, den effektiva tullsatsen i Sverige skulle komma att ställa sig till ungefär 10 öre eller motsvarande den af Riksdagen förut beslutade, i tulltaxan nu upptagna satsen af 10 öre pr kilogram.

På grund af ofvanstående får jag alltså värdsamt yrka, att tulltaxan beträffande väfnader finge följande förändrade lydelse:

»— jute- —: oblekt och ofärgad säck- eller packväf, för kilogram 13 öre;» —

samt i punkt 2 af § 9 vid »Underrättelser om hvad vid taxans tillämpning iakttagas bör»:

»Då juteväfnad, tillverkad i utlandet, användes till emballage vid utförseln sjöledes från stapelstad till utrikes ort, må för hvarje kilogram af väfnaden restitutionsvis af tullmedlen beviljas 13 öre under iakttagande af de under punkten 1 upptagna bestämmelser.»

Stockholm den 28 januari 1904.

A. L. Apelstam.